

Památky všech zemřelých, lidově označovaná jako „Dušičky“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. V období od 2. do 8. listopadu mohou každoročně věřící pro duše v očistci získat za splnění stanovených podmínek tzv. plnomocné odpustky – tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy a uzdravení jejich následků.

www.bihk.cz, Jana Pláteníková

Poznámka redakce: „Odpustky“ je staročeský překlad latinského výrazu „indulgentia“, což lze lépe dnešní češtinou přeložit jako shovívavost. Jde tedy mj. o to, že církev v různých situacích zvěstuje svou víru, že Bůh zvláštním způsobem projevuje svou shovívavost... /JK/

Setkání mládeže ve Žďáru nově na několika nosičích informací

Knihu, DVD i CD z letošního celostátního setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou vydala v těchto dnech Sekce pro mládež ČBK. Presentace všech tří médií se uskuteční 31. října od 19.00 hodin na pražské Teologické fakultě (posluchárna P6).

Kroniku zajímavostí, fotografií, promluv biskupů, ale i obyčejných dojmů účastníků setkání obsahuje kniha, kterou její tvůrci nazvali „Ovoce ducha“. Zájemci si jí mohou opatřit za 95 Kč. O zákulisí příprav a průběhu setkání pak vypráví film Jana Hellera nazvaný „Poznáte je po ovoci.“ „Na příbězích čtyř lidí z přípravného týmu zachycuje zákulisí setkání a to, co mu předcházelo. Vojta, Magda a Roman jsou vedoucí přípravných skupin, Lucka je moderátorka. Objevte se ale i ti, pro které je setkání určeno. Například Jirka, který bude na konci setkání biřmován. Taky Honza a Katka, sympatický pár. Monika, která je nevěřící a na setkání ji pozval její kluk Tomáš,“ naznačuje děj filmu jeho tvůrce. Cena dokumentu je 100 Kč. Nabízenou řadu pak uzavírá CD vybraných písní „Kěž poznají nás po ovoci“ v hodnotě 70 Kč.

Autor: Jiří Prinz

Zprávy a oznámení

Změna v začátku bohoslužeb

Po návratu k normálnímu středoevropskému času budou bohoslužby v úterý a ve středu začínat již v 17,00 hodin, s výjimkou prvního týdne platnosti tohoto času (viz tabulka). Začátky ostatních bohoslužeb zůstávají beze změn.

Hrabání listů

Úklid hojné úrody listů v okolí farního kostela ve Starém Rožmitále lze jen stěží plánovat, neboť část listů je stále ještě na stromech a také nevíme, jak se vyvine počasí příštích dnů. Termín hromadného úklidu listů bude oznámen při ohláškách. Jednotlivci či menší skupinky se však mohou domluvit mezi sebou a využít příhodného počasí mimo tento termín. Prosím proto o Vaši hojnou účast, aby se vše podařilo uklidit co nejrychleji. Listů je třeba dostat k silnici, aby je mohly technické služby odvézt. Pán Bůh zaplať všem, kdo přijdou pomoci.

Dovolená duchovního

V týdnu od 12. listopadu bude duchovní čerpat dovolenou. V naléhavých případech se obraťte na duchovní správu v Březnici.

Schůzka farní rady

Všichni členové farní rady jsou zváni na její další schůzku, která se uskuteční ve čtvrtek 8. listopadu od 19,00 hodin na faře.

Setkání varhaníků, sbormistrů, kostelníků, akolytů a lektorů s biskupem

V sobotu 10. listopadu 2012 od 9,30 hod. se v Českých Budějovicích uskuteční obvyklé setkání pomocníků v pastorační diecézní biskupem.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 21. 11. 2012. Redakce: P. Jan Kuník, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.farnostrozmital.cz

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 16 Ročník IX

28. října 2012

Vážení a milí, kež nám Pán udělí hodně Boží lásky, kterou pak budeme moci v tomto čase předávat nejen živým, ale i zemřelým...

Redakce FZ

Dušičkový rozhovor s otcem kardinálem Miloslavem Vlkem z 29. 10. 2007

Proč vůbec existuje smrt, proč je součástí života?

Člověk je po fyzické stránce, hmotným složením svého těla, součástí přírody. V přírodě vše vzniká, rodí se a umírá. Takový je železný zákon přírody, který nemá výjimku. Ani člověk tady není výjimkou. Ale existence člověka má také komponentu duchovní (to tu zatím blíže nevysvětluji), pro stručnost to nyní beru jako fakt. Má nesmrtelnou duši, určenou k tomu, aby pokračovala ve svém životě. Sama je však nekompletní, je podstatou neúplnou, určenou právě k existenci v těle a s tělem. Jinak nemůže být plně šťastná. Ale tělo podléhá zákonu umírání, rozpadu. Kristus jako Boží syn přišel na svět, aby člověka z jeho určení ke smrti zachránil. On byl také plně člověkem jako my. Zemřel na kříži, ale – pozor – vstal, byl vzkříšen s tělem, které bylo proměněno. Hmotná určená k rozpadu přijala vzkříšením „hmotu“ proměněnou, „vzkříšenou“ „zmrtvýchvstalou“. Apoštolé si to ověřili při setkání s ním. Ti, kdo od Krista přijali skrze svátosti účast na jeho vzkříšeném, nesmrtelném životě, nosí v sobě zárodek, že po odumření tohoto fyzického smrtelného těla, z toho „zárodku nesmrtelného“ věčného života dostanou mocí Boží, vzkříšením „nové tělo, které bude spojeno s tělem, a člověk bude kompletní, tělo schopné existence v novém, „jednorozměrném“, věčném, nehmotném „světě“, kde není rozpad a duše s takovým tělem bude žít věčně. Tak se naplní věčná touha člověka: „vždyť já chci jen žít, jak žít se má, to je má touha odvěká“.

Jak chápeme život po smrti?

Ježíš řekl: „Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani na mysl lidskou nevstoupilo, co Bůh připravil těm, kdo ho milují...“ Takže naše představy jsou jen bledým odstínem těch skutečností... V mém dětství jsme u nás doma měli různé svaté obrazy, např. Boha Otce jako starého fousatého pána (ten způsob zobrazení měl naznačit jeho stáří, věčnost, moudrost atd.). Na náboženství ve škole jsem se učil, že život po smrti znamená „věčné patření na Boha“. A tak jsem si myslel, že to bude děsná nuda, a neměl jsem vůbec žádnou touhu po takové věčnosti. Když jsem ale „povyrostl“ a pochopil, že věčnost bude znamenat absolutní naplnění všech krásných a největších tužeb mého života, které se tu třeba vůbec nenaplnily, nebo vidím, kolik touhy má tolik lidí po lásce – ženy, muži, tolik frustrace, bolesti, utrpení, zla atd., a když si představím, že Bůh „setře každou slzu“, odstraní ze života člověka veškeré hrozné utrpení a naplní spasené lidi štěstím, radostí, plností, a splní všechny touhy, tak mám slabý odstín, náznak, co může být ve věčnosti. Když máte ve svém životě někoho nesmírně rádi a toužíte po něm a při tom ho nemůžete za žádnou cenu dosáhnout, zůstane frustrace z této touhy... Naplnění touhy po nekonečné lásce a její dosažení tam: představte si to štěstí... A to je jen odstín. Mnohokrát jsem zažil nádherná setkání, byli jsme nesmírně šťastní, v hluboké radosti a vůbec se nám nechtělo rozejít. Měli jsme touhu a přání, aby to neskončilo... a přece jsme se museli rozejít. Často jsem v takových chvílích myslel na věčnost – bude nám nekonečně dobře ve vzájemném společenství s nekonečnou láskou – Bohem a budeme vědět, že to nikdy neskončí... Bohužel jsou to vše jen náznaky, odstíny, slova, která nejsou schopna vystihnout, co je věčnost...

Odpovídal: Miloslav kardinál Vlk http://vira.cz/rozhovory/rozhovor.php?sel_rozhovor=26&order=DESC

Koncil je mocná výzva ke znovobjevování krásy naší víry

Z katecheze Benedikta XVI. na gen. audienci, nám. sv. Petra 10. 10. 2012

Drazí bratři a sestry,

na zítřek připadá 50. výročí zahájení Druhého vatikánského ekumenického koncilu a začátek *Roku víry*. V této katechezi bych se několika krátkými úvahami rád zamyslel nad touto velkou církevní událostí, kterou koncil byl a které jsem byl přímým svědkem. Koncil se jeví jako velká freska tvořená pod vedením Ducha svatého obrovskou rozmanitostí a růzností prvků. A jako když stojíme před nějakým velkým obrazem, vnímáme tehdejší moment milosti stále jako mimořádné bohatství a přitom objevujeme jeho zvláštní zákoutí, fragmenty a detaily.

Blahoslavený Jan Pavel II. na prahu třetího tisíciletí napsal: „Cítím víc než kdy v minulosti povinnost poukázat na koncil jako na velkou milost, kterou církev ve 20. století obdržela; je pro nás bezpečným kompasem, který nám umožňuje, abychom se dobře orientovali ve století, které se před námi otevírá“ (*Novo millennio ineunte*, 57). Myslím, že tento přírůbek je výmluvný. Dokumenty Druhého vatikánského koncilu, k nimž je třeba se vracet a vymaňovat je ze spousty publikací, které je nezdídky zastíňovaly, namísto aby je dávaly poznat, jsou i v naší době kompasem, který umožňuje loďce církve, aby plula na otevřeném moři uprostřed bouří nebo na klidných vlnách a bezpečně navigována dosáhla cíle.

Pamatuji si dobře tu dobu. Byl jsem mladým profesorem fundamentální teologie na univerzitě v Bonnu a kolínský arcibiskup, kardinál Frings, který byl pro mne opěrným bodem po lidské a kněžské stránce, mne vzal s sebou do Říma jako svého teologického poradce. Potom jsem byl jmenován koncilním poradcem. Byla to pro mne jedinečná zkušenost. Po přípravném zápalu a nadšení jsem mohl spatřit živou církev, téměř tři tisíce koncilních otců ze všech částí světa shromážděných pod vedením Nástupce apoštola Petra, který se světuje Duchu svatému, pravému hybateli koncilu....

Podíváme-li se na Druhý ekumenický vatikánský koncil, vidíme, že v oné chvíli církevního putování neexistovaly nějaké zvláštní věroučné omyly, které by bylo třeba uvádět na pravou míru nebo odsuzovat, ani nebylo třeba vyjasňovat nějaké specifické otázky věrouky či disciplíny. Proto je pochopitelné ono překvapení malé skupiny kardinálů přítomných v kapitulní síni benediktinského kláštera sv. Pavla za hradbami, když bl. Jan XXIII. 25. ledna 1959 oznámil svolání římského diecézního synodu a koncilu všeobecné církve. První otázka, která se kladla při přípravě této velké události, se týkala právě toho, odkud začít, jaký konkrétní úkol koncilu dát. Bl. Jan XXIII. v zahajovací promluvě 11. října před padesáti lety, podal všeobecnou indikaci: víra měla promlouvat „nově“ a pronikavěji, protože svět se rychle mění, ale zachovat si beze změny svůj neměnný obsah, bez ústupků či kompromisů. Papež si přál, aby církev reflektovala o své víře, o pravdách, které ji vedou. Ale z této seriózní, prohloubené reflexe o víře, měl novým způsobem vyplynout vztah mezi církví a moderní dobou, mezi křesťanstvím a určitými podstatnými prvky moderního myšlení. Nikoli však proto, aby se mu přizpůsobila, nýbrž aby tomuto našemu světu, vzdalujícímu se od Boha, prezentovala nároky evangelia v celé jejich velikosti a ryзости (srov. Promluva k římské kurii, 22. 12. 2005)... Vidíme, že doba, v níž žijeme, je ve vztahu k Bohu nadále poznamenána zapomněním a hluchotou. Proto myslím, že je třeba, abychom přijali tu nejjednodušší a nejzákladnější lekci tohoto koncilu, tedy že **podstata křesťanství spočívá ve víře v Boha, který je trojiční Láskou, a v osobním a komunitním setkání s Kristem, který orientuje a řídí život**. Z toho plyne všechno ostatní. Důležité je dnes - stejně jako si to přáli koncilní otcové – znovu a jasně nahlédnout, že Bůh je přítomen, jde Mu o nás a odpovídá nám. A že pokud chybí víra v Boha, hrouť se to podstatné, protože člověk ztrácí svoji hlubokou důstojnost i to, co propůjčuje lidství jeho velikost Koncil nám připomíná, že církve ve všech svých složkách má úkol, posláné předávat slovo lásky Boží, které zachraňuje, aby bylo slyšeno a přijato Boží povolání, které v sobě zahrnuje naši věčnou blaženost.

Podíváme-li se v tomto světle na bohatství obsažené v dokumentech Druhého Vatikánu, chtěl bych zmínit jenom čtyři konstituce, které tvoří jakoby čtyři hlavní směry kompasu umožňujícího nám orientaci. Konstituce o posvátné liturgii *Sacrosanctum Concilium* nám ukazuje, že v církvi se začíná klaněním (adorací), že Bůh existuje a ústřední postavení má tajemství Kristovo přítomnosti. Církev, Kristovo tělo a lid putující v čase, má především za úkol oslavovat Boha, jak to vyjadřuje dogmatická konstituce *Lumen gentium*. Třetí dokument, který bych chtěl zmínit, je konstituce o Božím zjevení *Dei Verbum*: živé Slovo Boží církev svolává a na její cestě v dějinách ji oživuje. A způsob, kterým církev přináší celému světu světlo, které obdržela od Boha, aby byl oslaven, je tématem pastoraální konstituce *Gaudium et spes*.

Druhý vatikánský koncil je pro nás mocnou výzvou ke každodennímu znovobjevování krásy naší víry, jejímú hlubokému poznání v intenzivnějším vztahu k Pánu a k životu našeho křesťanského

povolání do všech jeho důsledků. Panna Maria, Matka Krista a celé církve, ať nám pomáhá uskutečňovat a naplňovat to, co koncilní otcové inspirovaní Duchem svatým chovali v srdci: touhu, aby všichni poznali evangelium a setkali se s Pánem Ježíšem jako cestou, pravdou a životem.

Přeložil Milan Glaser, Česká sekce RV, redakčně kráceno a upraveno...

Čtrnáct pražských mučedníků bylo blahoslaveno

V sobotu 13. října 2012 v 10.00 hodin začala v pražské katedrále mše svatá, při níž bylo beatifikováno čtrnáct pražských mučedníků. Slavnost celebroval prefekt Kongregace pro blahorečení a svatořečení kardinál Angelo Amato SDB. Dovršel se tak proces, který trval přes 400 let.

Praha: Na začátku mše svaté, na níž bylo přítomno 6000 věřících, 250 kněží, nejméně 300 řádových bratří a sester a 4 kardinálové, byl reprezentantem Svatého otce přečten dekret o blahorečení a následně byly přineseny ostatky františkánů. Krátce poté se před návštěvníky naplněné katedrály rozvinul beatifikační obraz, který namaloval Tomáš Císařovský a veřejnost jej v tuto chvíli měla možnost poprvé spatřit. Následovala mše svatá, vzhledem k mezinárodní účasti sloužená v latině. „*Znesvěcení posvátného místa a zabití čtrnácti zasvěcených osob tragicky kontrastuje s jejich dobrým životem. Blahoslavení mučedníci nechovali nenávisť, ale modlili se, pracovali a konali dobro. Byli pokornými svědky Kristovy lásky, jeho Kalvárie, jeho odpuštění. Jejich blahorečení vlévá do našich myslí a našich srdcí pokoje, bratrství a radosti. Dnes je tolik třeba pokojného soužití a porozumění. Seberme to jejich semeno dobra a umožněme, ať se stane majestátným stromem, který přináší květy a plody usmířeného a bratrského lidství.*“ řekl v homilii kardinál Angelo Amato. Jak zdůraznil br. José Rodríguez Carballo, generální ministr řádu františkánů, beatifikace je důležitá i z toho hlediska, že je beatifikováno mezinárodní společenství. Dalším zajímavým prvkem je, že je blahorečena celá komunita a je zdůrazněn prvek její věrnosti Eucharistii.

Autor: Zuzana Burdová, redakčně zkráceno

Plnomocné odpustky v Roce víry

Apoštolská penitenciárie ohlásila podmínky k získání plnomocných odpustků vyhlášených papežem Benediktem XVI. u příležitosti Roku víry. Mohou je získat věřící, kteří splní obvyklé podmínky, tedy s upřímnou lítostí vyznají hříchy ve svátosti smíření, přistoupí k eucharistii a pomodlí se na úmysl Svatého otce.

Vatikán: Během celého Roku víry mohou věřící získat plnomocné odpustky, když navštíví nejméně tři přednášky o Druhém vatikánském koncilu nebo Katechismu katolické církve. Další příležitostí k získání těchto odpustků bude pouť do jedné z papežských bazilik, křesťanských katakomb, katedrálního chrámu nebo na místo k tomu zvlášť určenému místním biskupem. Tam je pak třeba zúčastnit se mše svaté nebo se alespoň zdřzet k rozjímání, zakončenému modlitbou Otče náš, vyznáním víry a modlitbou k Panně Marii, apoštolům či patronům daného místa.

Ve dnech k tomu zvlášť určených místním ordinářem lze také získat odpustky na jakémkoliv sakrálním místě, kde se věřící zúčastní eucharistie či modlitby breviáře a vyzná svou víru. A konečně příležitostí k získání plnomocných odpustků v Roce víry může být též návštěva místa vlastního křtu a obnovení křestních slibů.

Plné znění dekretu s podmínkami pro udělení plnomocných odpustků najdete v příloze.

Autor: Zuzana Burdová

Plnomocné odpustky pro zemřelé lze letos získat už týden před Dušičkami

Vatikán vyhověl prosbě českých a moravských biskupů, odpustky je možné získat už od 25. října 2012. Plnomocné odpustky, tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy, uzdravení jejich následků, mohou věřící v České republice pro duše v očistci nově získat už v týden před Památkou věrných zemřelých. A to v případě, že v obvyklé době od 2. do 8. listopadu nemohou z vážných důvodů navštívit hřbitovy.

Apoštolská penitenciárie (jeden ze tří tribunálů římské kurie, který má na starost odpustky) udělila českým a moravským diecézím výjimku na žádost místních biskupů. Letos a v následujících sedmi letech je tedy možné získat pro zemřelé plnomocné odpustky vždy už od 25. října. Čerstvě udělená výjimka platí v následujících sedmi letech.

K obvyklým podmínkám – svatá zpověď, přijetí eucharistie, modlitba na úmysl Svatého otce a návštěva hřbitova – však pro toto období přibyla podmínka nová: vážný důvod, pro který věřící nemůže získat odpustky v obvyklé době.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 29. října do 11. listopadu 2012						
Den	Starý Rožmitál		Hvozd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
29. 10.		mše sv. není				
30. 10.		18,00! Za farníky				
31. 10.		18,00! Za Ladislava a Martu Rybářovy, jejich rodiče a sourozence				19,00! biblická hodina Společenské centrum
1. 11.	Slavnost Všech svatých 18,00 mše svatá na úmysl dárce + bohoslužba na hřbitově					Mše sv. ve Voltuši není!
2. 11.		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 18,00 mše svatá Za všechny věrné zemřelé + bohosl. na měst. hřbitově!				
3. 11.	11,30 křest <i>Johany Brotánkové</i>	18,00 Za Josefa Milčice a syna Petra				
4. 11.	8,15 Za živé a † členy rodiny Holanovy a Hájkovy		9,45 mše sv., bohosl. hřbitov	11,30 mše sv., bohosl. hřbitov	14,00 bohosl. slova + hřbitov	
5. 11.		mše sv. není				
6. 11.		mše sv. zde není				17,00 mše svatá Voltuš!!
7. 11.	9,30 mše svatá (nejen pro klienty Centra soc. služeb)	17,00 Za Ludvíka Brožka, Karla Vránu a d. v o.				18,00 modlit. skupina Společenské centrum
8. 11.		8,30 Za Františka Kulovaného, manželku a dceru Marii				14,30 mše svatá Centrum soc. služeb 19,00 farní rada
9. 11.	19,00 setkání mladých, fara	18,00 Za Marii a Františka Irovy, Jarmilu a Františka Liškovy, Vilmu Klemovou a jejich rodiče				
10. 11.	11,00 křest (3x)	18,00 Za Eduarda Zizlera, jeho rodiče a bratry				
11. 11.	8,15 Za Evu a Františka Hořejší, dceru Evu, syna Jiřího a vnuka Rudolfa Jarolíma		9,45 mše sv.	mše sv. není	14,00 mše sv.	

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 12. do 25. listopadu 2012						
Den	Starý Rožmitál		Hvozd'any	Bohutín	Třebsko	Ostatní
	farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
12. 11.		mše sv. není				
13. 11.		mše sv. není – intence v místě pobytu				
14. 11.		mše sv. není – intence v místě pobytu				Biblická hodina není!
15. 11.		mše sv. není – intence v místě pobytu				
16. 11.		mše sv. není – intence v místě pobytu				
17. 11.		18,00 Za rodinu Šímovu, Jungmannovu a d. v o.				
18. 11.	8,15 Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich rodiče		9,45 mše sv.	11,30 mše sv.	14,00 bohosl. slova	
19. 11.		mše sv. není				
20. 11.		17,00 Za farníky				
21. 11.		17,00 Za rodinu Zemkovu, Homulkovu a Horníkovu				18,00 modlit. skupina Společenské centrum
22. 11.		8,30 Za všechny hudebníky, zpěváky a kostelní zaměstnance				14,30 mše svatá Centrum soc. služeb
23. 11.	19,00 setkání mladých, fara?	18,00 Za † Štefana Filu a jeho rodiče, za † Antona Marčíšovského a jeho rodiče				
24. 11.		18,00 Za Marii Hudečkovou, Josefa Hudečka, za rodinu Sýkorovu a Salivarovu				
25. 11.	8,15 Za Marii Vonáškovou, její rodiče a sourozence		9,45 mše sv.	mše sv. není	14,00 mše sv.	